

НУЛА

Падах на сън без да крещя истерично,
с болка и вешо разбиране осъзнавах
предварително силата на удара и виждах
зъберите на черна ограда с форма
- Нула.

Не крещях истерично. Обичам да сънувам,
да тълкувам особено смъртта лична,
раните на гордостта обична и
обезглавените наченки на мечтите ми -
птици живи, накацали сред китна пролет.

Извън обятта на живота, без стипчивата
му отрова, прекъснатата телепатия и религия
за сънищата ми непонятни - Нула.
В нея крупни метежни идоли ровят, ровят, ровят.
Да изровят божествеността на гена.
Лоят злоба в порите, в потта на кожата по тена.
Накупили етикети от Демона и цена от
Смъртта.

Обричат, отричайки дори окото бляскаво на
пръстена венчален...
Обсебват дъха на Всемира.
Посочвайки кръста - отричат си кръста.

Заклучват живота във Нула...
Смъкват цената на щастието
пред очите на Бога -
обикновени нули!